

ОБРАЗИ З ДИТИНСТВА

Місця, де був, і тих, з ким знався,
Сьогодні смутно пам'ятаєш,
Та пам'ять все-таки тримає,
Хоч цілий вік не зустрічався.

Насняться образи з дитинства
Людей, уже сьогодні сивих,
І ти також в літах похилих,
Де ж ти, дитяче побратимство.

І серце защемить від втрати,
Коли прийде неждана звістка,
Застряне в горлі, наче кістка –
Не вийшло часто зустрічатись.

А як було тоді чудово –
За сорок років раз зустрілись,
І хоч, як діти, ми раділи,
Та не дитяча вже розмова.

Якби б хоч раз у десять років
Стрічались ми, місток міцнішав,
Був би й від райдуги ніжнішим,
З дитинства йшов би крок за кроком.

Життя мина безповоротно,

Давайте ще, хто залишився,
Щоб як солодкий сон приснився,
Зустрінемося, без вас самотньо.

Вік прожили, є що згадати,
Було всього на довгій ниві,
Здорові ми були й красиві,
Живеш, щоб мудрим лише стати.

Дата написання вірша: 2020-11-14